Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă

A.O. „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”

vs

Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”

(*încasarea remunerației compensatorii pentru copia privată*)

Mențiuni procedurale:
Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public la 13 iulie 2026
Apelul nemotivat a fost depus la 15 iulie 2026
Hotărârea integrală a fost întocmită la 20 septembrie 2026

Dosarul nr. 2-7090/2026
(Număr PIGD:2-26050484-12-2-23042026)

Simpla încadrare a bunurilor importate la o poziție tarifară prevăzută în anexa Legii nr. 230/2022 nu determină, prin ea însăși, obligația de achitare a remunerației compensatorii pentru copia privată. Atunci când probele demonstrează că echipamentele sunt importate pentru a fi integrate în sisteme tehnologice destinate

utilizării profesionale și nu sunt puse la dispoziția persoanelor fizice în calitate de utilizatori privați, este incidentă excepția prevăzută de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022. Această interpretare este conformă cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind necesitatea existenței unei legături între remunerația compensatorie și utilizarea echipamentelor pentru realizarea copiilor private.

municipiul Chișinău
13 iulie 2026

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Ion BOCAN,
grefier Valeria CĂINĂREANU,
cu participarea:
reprezentantului reclamantei Cristin CHIRIAC,
reprezentantului pârâtei Radu JIGĂU,

în sediul instanței, în ședință de judecată publică și în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”, privind încasarea remunerației compensatorii pentru copia privată datorată pentru anii 2023-2025,-

constată următoarele:

ÎN FAPT.

Argumentele expuse de reclamantă în susținerea acțiunii formulate și pretențiile înaintate.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 22 aprilie 2026, Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, în contradictoriu cu Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”, solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea remunerației compensatorii pentru copia privată datorată pentru anii 2023-2025.

2. Potrivit circumstanțelor de fapt expuse de reclamantă, art. 70 și art. 71 din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe reglementează obligația importatorilor și producătorilor de echipamente și suporturi materiale susceptibile de a fi utilizate pentru realizarea copiilor private de a achita remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și dreptul organizațiilor de gestiune colectivă desemnate de a colecta și administra această remunerație.

3. Arată că Reclamanta Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, înregistrată la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” la 27 iulie 2023, cu numărul de identificare de stat 1023620006378, a fost avizată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală prin Decizia nr. 8/1322 din 23 august 2023 în calitate de structură comună de colectare și a fost desemnată colector în limitele împuternicirilor acordate de Asociația Obștească „AUTORITY” și Asociația Obștească „ARTTON”.

4. Potrivit reclamantei, în această calitate, Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor” este autorizată să gestioneze drepturile supuse gestiunii colective obligatorii, în conformitate cu art. 70 alin. (2) lit. a), c), d), e) și i) din Legea nr. 230/2022, inclusiv dreptul la remunerația compensatorie pentru copia privată prevăzut de art. 71 din aceeași lege.

5. Reclamanta arată că, potrivit art. 71 alin. (1) din Legea nr. 230/2022, remunerația compensatorie pentru copia privată este stabilită în scopul compensării autorilor, interpreților și producătorilor de opere și a altor obiecte protejate, ale căror opere și prestații pot fi reproduse de persoane fizice pentru uz personal, fără obținerea unui avantaj economic direct sau indirect. Dreptul la această remunerație are caracter imperativ și inalienabil, iar potrivit art. 71 alin. (2) din Legea nr. 230/2022 acesta nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor și este opozabil tuturor.

6. Reclamanta indică faptul că, în conformitate cu art. 71 alin. (3) din Legea nr. 230/2022, remunerația compensatorie se achită de persoanele fizice și juridice care importă sau produc echipamente și suporturi materiale ce pot fi utilizate pentru efectuarea unor asemenea reproduceri, iar potrivit art. 71 alin. (5) lit. a) din aceeași lege cuantumul acesteia constituie 0,3% din valoarea statistică a echipamentelor și suporturilor materiale importate. Din perspectiva reclamantei, obligația de achitare a remunerației compensatorii reprezintă o obligație legală directă, independentă de voința părților și de existența ori inexistența unui contract încheiat între importator și organizația de gestiune colectivă desemnată.

7. Totodată, reclamanta susține că lista echipamentelor și suporturilor materiale pentru care se achită remunerația compensatorie pentru copia privată este stabilită în anexa la Legea nr. 230/2022 și este identificată în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor. Din această perspectivă, reclamanta consideră că echipamentele și suporturile materiale importate și introduse în circuitul civil pe teritoriul Republicii Moldova, identificate prin caracteristicile și denumirea lor tehnică, precum și prin codurile tarifare vamale corespunzătoare, intră sub incidența obligației legale de achitare a remunerației compensatorii pentru copia privată.

8. Reclamanta afirmă că, potrivit art. 71 alin. (7) din Legea nr. 230/2022, remunerația compensatorie se achită organizației de gestiune colectivă desemnate cu drept de colectare, respectiv Asociației Obștești „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, în calitate de structură comună de colectare avizată și desemnată în acest scop.

9. Evidențiază că potrivit informațiile oficiale furnizate de Serviciul Vamal al Republicii Moldova prin intermediul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și susține că, în perioada 1 ianuarie 2023 – 31 decembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” a importat echipamente și suporturi materiale incluse în lista prevăzută de lege, pentru care exista obligația declarării și achitării remunerației compensatorii pentru copia privată.

10. Potrivit susținerilor reclamantei, echipamentele importate de pârâtă au fost identificate prin codul tarifar vamal 84713000 și susține că, raportat la această încadrare

și la valoarea statistică a importurilor, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” datorează remunerația compensatorie stabilită de lege. Astfel, pentru perioada 6 martie 2023 – 31 decembrie 2023, reclamanta indică o valoare totală a importurilor de echipamente și suporturi materiale în mărime de 665.528,40 MDL și calculează, prin aplicarea cotei de 0,3%, o remunerație compensatorie în mărime de 1.996,59 MDL. Pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2024, reclamanta indică o valoare totală a importurilor în mărime de 717.542,56 MDL și determină remunerația compensatorie în mărime de 2.152,63 MDL. Pentru perioada 1 ianuarie 2025 – 31 decembrie 2025, reclamanta indică o valoare totală a importurilor în mărime de 1.108.815 MDL și determină remunerația compensatorie în mărime de 3.326,45 MDL.

11. Susține că că remunerația compensatorie totală datorată de pârâtă pentru perioada 6 martie 2023 – 31 decembrie 2025 constituie 7.475,67 MDL, sumă pe care o califică drept certă, lichidă și exigibilă.

12. Reclamanta invocă, de asemenea, Metodologia privind colectarea și repartizarea remunerației compensatorii pentru copia privată, destinată autorilor, titularilor dreptului de autor și titularilor drepturilor conexe, aprobată prin Ordinul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 138 din 12 octombrie 2023 și publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 387–390 din 13 octombrie 2023. Potrivit reclamantei, această Metodologie are caracter normativ obligatoriu, iar pct. 12 al acesteia prevede că, în cazul neachitării remunerației la termen, importatorii datorează o penalitate de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată până la executarea integrală a obligației de plată.

13. Reclamanta susține că obligația legală a pârâtei de a încheia contract cu Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor” și de a achita integral remunerația compensatorie pentru copia privată aferentă importurilor a fost adusă anterior la cunoștința pârâtei prin notificare, însă aceasta nu a dat curs solicitării.

14. Reclamanta a expediat pârâtei cererea prealabilă nr. 61 din 27 februarie 2026, prin care a solicitat pârâtei să își execute obligația și să achite integral remunerația compensatorie pentru copia privată în mărime de 7.475,67 MDL. Notificarea și cererea prealabilă au fost comunicate oficial și recepționate de pârâtă conform procedurii legale, împrejurare care, în opinia sa, confirmă informarea deplină a acesteia cu privire la existența, temeiul și cuantumul obligației legale de plată.

15. Reclamanta susține că obligația pretinsă derivă direct și exclusiv din importul echipamentelor și suporturilor materiale susceptibile de a fi utilizate pentru realizarea copiilor private, iar nu din contraprestația unui contract ori din existența unui contract privind achitarea remunerației compensatorii pentru copia privată. Pârâta nu și-a executat în mod corespunzător obligația aferentă perioadei 6 martie 2023 – 31 decembrie 2025 și se află, astfel, în stare de neexecutare culpabilă a unei obligații legale de plată, ceea ce, în opinia reclamantei, atrage răspunderea patrimonială a pârâtei potrivit legii.

16. Totodată, reclamanta indică faptul că sumele calculate cu titlu de remunerație compensatorie pentru copia privată, aferente importului de echipamente și suporturi

materiale, au fost menționate în mod expres în notificările și cererile prealabile transmise pârâtei, care au fost recepționate de aceasta.

17. În vederea confirmării cuantumului remunerației pretinse, reclamanta invocă probe oficiale privind importurile efectuate de pârâtă și valoarea statistică a echipamentelor și suporturilor materiale introduse pe teritoriul Republicii Moldova, arătând că informațiile corespunzătoare au fost furnizate de Serviciul Vamal și transmise Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, iar ulterior organizațiilor de gestiune colectivă. Pentru anul 2023, reclamanta face trimitere la scrisorile Serviciului Vamal nr. 28/07-3629 din 2 mai 2023, nr. 28/07-13897 din 18 octombrie 2023 și nr. 28/07-659 din 18 ianuarie 2024, precum și la scrisorile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1121 din 24 iulie 2023, nr. 1670 din 30 octombrie 2023 și nr. 96 din 31 ianuarie 2024. Pentru anul 2024, reclamanta face trimitere la scrisorile Serviciului Vamal nr. 28/07-4650 din 8 aprilie 2024, nr. 28/07-9346 din 23 iulie 2024, nr. 28/07-12667 din 15 octombrie 2024 și nr. 28/07-341 din 14 ianuarie 2025, precum și la scrisorile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 683 din 22 aprilie 2024, nr. 1270 din 5 august 2024, nr. 1780 din 6 noiembrie 2024 și nr. 92 din 20 ianuarie 2025. Pentru anul 2025, reclamanta face trimitere la scrisorile Serviciului Vamal nr. 28/07-4825 din 11 aprilie 2025, nr. 28/07-8964 din 14 iulie 2025, nr. 28/07-12911 din 13 octombrie 2025 și nr. 28/07-274 din 12 ianuarie 2026, precum și la scrisorile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 832 din 28 mai 2025, nr. 1064 din 17 iulie 2025, nr. 1546 din 24 octombrie 2025 și nr. 43 din 16 ianuarie 2026.

18. Reclamanta consideră că aceste acte oficiale constituie temei de fapt și probator pentru determinarea cuantumului remunerației compensatorii datorate în conformitate cu art. 71 din Legea nr. 230/2022 și susține că informațiile respective sunt integrate în materialele prezentate în susținerea acțiunii.

19. În același context, reclamanta invocă art. 123 alin. (1) din Codul de procedură civilă și susține că împrejurările expuse constituie fapte de notorietate publică, motiv pentru care nu ar necesita a fi dovedite prin alte mijloace de probă.

20. Referitor la calitatea sa de a formula prezenta acțiune, reclamanta indică faptul că, potrivit pct. 3.2 din Statutul Asociației Obștești „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, asociația are ca scop apărarea drepturilor și intereselor titularilor drepturilor de autor și drepturilor conexe. De asemenea, faptul că a fost desemnată oficial în calitate de colector al remunerației compensatorii pentru copia privată prin Decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 8/1322, pentru drepturile ce constituie obiecte de proprietate intelectuală.

21. În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 4, art. 7–10, art. 205, art. 476, art. 774–776 și art. 858 din Codul civil, art. 22 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, art. 70 alin. (2), art. 71 și art. 78 alin. (3) din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe, pct. 1.1.13 și pct. 1.6 din Anexa nr. 2 la art. 5 din Legea nr. 213/2023 privind taxa de stat, precum și pe prevederile art. 2, art. 3, art. 5, art. 94, art. 96, art. 123 alin. (1), art. 166 și art. 167 din Codul de procedură civilă.

22. Solicită Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor” solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” a sumei de 7.475,67 MDL cu titlu de remunerație compensatorie pentru copia privată datorată pentru perioada 2023–2025, compensarea tuturor cheltuielilor de judecată aferente cauzei și scutirea reclamantei de la plata taxei de stat și a taxei de timbru.

<u>Poziția, argumentele și solicitările pârâtei.</u>

23. Pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” a depus referință pe marginea acțiunii, prin care își manifestă dezacordul cu pretențiile formulate și solicită respingerea acestora, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică.

24. În susținerea poziției sale, pârâta indică faptul că este o societate specializată în dezvoltarea soluțiilor software și integrarea sistemelor hardware și software, activând preponderent în domeniul tehnologiilor informaționale, al infrastructurilor de identificare prin radiofrecvență și al sistemelor tehnice destinate utilizatorilor profesionali.

25. Pârâta menționează că a fost înregistrată în Republica Moldova în anul 2017, iar activitatea sa este orientată spre dezvoltarea, configurarea și asamblarea unor produse și platforme tehnologice personalizate pentru beneficiari comerciali și industriali.

26. Potrivit pârâtei, produsele dezvoltate și livrate de societate includ terminale tehnice integrate Driver X4, sisteme RFID Truck Reader LF/UHF, antene LF 125 kHz, echipamente SmartX, RFID Mobile Reader, sisteme Traffic Light și alte componente destinate monitorizării, identificării și gestionării operaționale în medii industriale și logistice.

27. Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” susține că, în calitate de producător, dezvoltator și integrator al sistemelor hardware și software livrate în baza Acordului compozit nr. 1 din 12 februarie 2018 și a anexelor aferente, echipamentele și sistemele dezvoltate și asamblate în cadrul acestui raport contractual se încadrează în excepția prevăzută de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

28. Pârâta arată că, potrivit acestei norme, remunerația compensatorie pentru copia privată nu se achită pentru echipamentele care au menire profesională și nu pot fi utilizate în condiții casnice, apreciind că produsele pe care le dezvoltă și le livrează corespund tocmai acestei categorii, precum și că poziția sa se întemeiază atât pe natura juridică și economică a activității desfășurate, cât și pe caracteristicile tehnice concrete ale produselor dezvoltate și livrate.

29. În acest sens, pârâta susține că documentele contractuale demonstrează că activitatea sa nu constă în importul ori comercializarea de electronice de consum destinate publicului larg, dar în dezvoltarea și integrarea unor sisteme tehnologice specializate pentru un beneficiar profesional extern, în cadrul platformei Waste Innovation Systems.

30. Pârâta invocă că toate componentele importate, inclusiv tabletele utilizate în procesul tehnologic, reprezintă elemente componente necesare pentru asamblarea și integrarea produselor dezvoltate de societate și sunt utilizate în cadrul procesului de producere a sistemelor tehnologice specializate livrate beneficiarilor profesionali. În susținerea acestei afirmații, pârâta face trimitere la Acordul compozit nr. 1 din 12 februarie 2018, precum și la anexele ulterioare nr. 10, nr. 11 și nr. 12, despre care susține că demonstrează existența unui raport contractual continuu de dezvoltare software, asamblare hardware și integrare tehnologică pentru produse precum Driver X4, RFID Truck Reader LF/UHF, LF Antenna 125 kHz, Traffic Light, RFID Mobile Reader, SmartX și alte echipamente destinate infrastructurii logistice și industriale.

31. Din perspectiva pârâtei, natura acestor echipamente exclude calificarea lor drept produse electronice de consum sau dispozitive utilizate în mod obișnuit pentru realizarea copiilor private de opere protejate.

32. Cu referire în mod particular la produsul Driver X4, pârâta susține că documentația tehnică aferentă demonstrează că acesta reprezintă un terminal profesional integrat, dezvoltat și asamblat în baza unor specificații tehnice proprii, iar nu o simplă tabletă comercializată ca dispozitiv de consum. Descrierea tehnică a produsului Driver X4 relevă existența unei plăci electronice dedicate, a unei carcase industriale, a unei infrastructuri proprii de alimentare, a unor proceduri specializate de asamblare și testare, precum și efectuarea unor teste de vibrații și temperatură.

33. De asemenea, pârâta indică faptul că produsul este alimentat la 12V/24V pentru utilizarea pe vehicule, este configurat din punct de vedere software în regim „kiosk” și presupune integrarea aplicației NavX ca aplicație de lansare implicită.

34. În continuare, pârâta susține că interpretarea și aplicarea art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022 trebuie realizate în strânsă legătură cu scopul și finalitatea mecanismului remunerației compensatorii pentru copia privată, astfel cum acestea rezultă din alin. (1) și alin. (3) ale aceluiași articol. Potrivit pârâtei, din conținutul normei legale rezultă că remunerația compensatorie este instituită pentru compensarea reproducerilor de opere, fonograme și videograme realizate de persoane fizice pentru uz personal, prin intermediul unor echipamente și suporturi materiale utilizate în mod obișnuit în acest scop.

35. În aceste condiții, pârâta consideră că criteriul relevant pentru aplicarea art. 71 din Legea nr. 230/2022 nu îl constituie simpla posibilitate tehnică, privită în mod abstract, a unui dispozitiv de a stoca ori reda informații, dar existența unei legături reale, rezonabile și previzibile între natura echipamentului și utilizarea acestuia pentru realizarea de copii private în condiții casnice.

36. Pârâta susține că, în cazul produselor dezvoltate și asamblate de ea, o asemenea legătură lipsește, deoarece documentația contractuală și tehnică demonstrează că activitatea societății are ca obiect dezvoltarea și integrarea unor sisteme tehnologice specializate destinate infrastructurilor logistice și industriale, iar nu introducerea în circuitul comercial a unor dispozitive multimedia pentru consum privat. Produsele livrate în cadrul proiectului Waste Innovation Systems, inclusiv Driver X4, RFID Truck Reader

LF/UHF, LF Antenna 125 kHz și sistemele Traffic Light, reprezintă componente ale unei infrastructuri tehnologice destinate monitorizării, identificării prin radiofrecvență și operării logistice în medii profesionale. În privința terminalului Driver X4, pârâta susține că produsul final reprezintă un terminal tehnologic specializat, rezultat în urma unui proces complex de integrare hardware și software.

37. Din această perspectivă, pârâta consideră că verificarea aplicabilității art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022 nu poate fi realizată prin examinarea izolată a unor componente utilizate în procesul tehnologic, dar trebuie efectuată prin raportare la produsul final rezultat în urma procesului de producere și configurare tehnologică.

38. Pârâta subliniază că obiectul raporturilor comerciale desfășurate de societate îl constituie terminalul Driver X4 și infrastructura tehnologică aferentă acestuia, dar nu componentele individuale utilizate în procesul de asamblare. Tableta utilizată în cadrul procesului de producere nu este comercializată și utilizată ca dispozitiv autonom destinat consumului privat, aceasta fiind supusă unor operațiuni de modificare și integrare tehnologică.

39. Potrivit referinței, aceste operațiuni includ dezasamblarea, recablarea, modificarea sistemului de alimentare electrică și a sistemului audio, conectarea la plăci electronice dedicate și integrarea într-o carcasă tehnică proprie. Produsul final este configurat pentru funcționarea exclusivă în cadrul platformei Waste Innovation Systems, în regim „kiosk”, cu aplicații dedicate și parametri tehnici specifici utilizării în infrastructuri auto și industriale. Dispozitivul este testat pentru funcționarea la alimentare de 12V/24V, în condiții de vibrații și temperaturi ridicate, caracteristici pe care le consideră incompatibile cu utilizarea casnică obișnuită. Deși anumite componente utilizate în procesul de integrare pot avea, privite în mod abstract, capacitatea tehnică de a reda sau stoca conținut digital, această împrejurare nu este suficientă pentru includerea produsului final în categoria echipamentelor utilizate pentru realizarea copiilor private.

40. În opinia pârâtei, o interpretare contrară ar conduce la extinderea nejustificată a domeniului de aplicare al art. 71 din Legea nr. 230/2022 asupra oricărui echipament electronic industrial care conține memorie, procesor sau sistem de operare și ar lipsi de efect util excepția prevăzută expres de art. 71 alin. (6) lit. c) din aceeași lege. Aceeași concluzie este aplicabilă și celorlalte echipamente livrate în cadrul proiectului, respectiv RFID Truck Reader LF/UHF, LF Antenna 125 kHz și sistemele Traffic Light. Potrivit pârâtei, aceste echipamente au o destinație exclusiv profesională și funcționează în cadrul unor infrastructuri tehnologice specializate, iar natura și funcționalitatea lor demonstrează că nu sunt destinate consumului multimedia și nu sunt utilizate, în mod rezonabil și previzibil, pentru realizarea copiilor private de către persoane fizice. Caracterul profesional și industrial al activității sale este confirmat suplimentar de actele emise de autoritățile publice competente.

41. În acest sens, pârâta invocă informațiile furnizate de Serviciul Vamal și indică faptul că acestea confirmă efectuarea unor exporturi comerciale repetate în perioada 2023–2025 pentru mărfuri încadrate la poziția tarifară 84719000, pe care le califică drept echipamente informatice specializate livrate în cadrul relațiilor comerciale externe ale

societății. Datele statistice oficiale privind exporturile efectuate în perioada menționată confirmă caracterul continuu și organizat al activității de producere și integrare tehnologică desfășurate de societate. În opinia pârâtei, aceste împrejurări demonstrează că produsele dezvoltate și asamblate de societate fac parte dintr-un flux industrial și logistic profesional, destinat beneficiarilor comerciali externi, și nu sunt introduse pe piața de consum ca dispozitive multimedia ori electronice destinate utilizării private.

42. În același sens, pârâta invocă certificatul emis de Serviciul Fiscal de Stat, despre care susține că confirmă existența unei „secții de producere" înregistrate de pârâtă încă din anul 2018, la sediul din municipiul Chișinău, șoseaua Hâncești 25/3. Același act nu reflectă existența unor puncte de comerț, magazine cu amănuntul sau alte subdiviziuni destinate comercializării către consumatorii finali, dar numai desfășurarea activităților de producere și administrative ale societății.

43. Totodată, pârâta face trimitere la actele de control ale Serviciului Fiscal de Stat și susține că din acestea rezultă că societatea nu deține mașini de casă și control înregistrate, împrejurare pe care o consideră incompatibilă cu efectuarea comercializării de produse către persoane fizice. Această împrejurare constituie un argument suplimentar în sensul că activitatea societății este orientată spre producerea, asamblarea și integrarea unor sisteme tehnologice specializate pentru beneficiari profesionali, dar nu spre introducerea în circuitul comercial a unor echipamente de consum destinate utilizării casnice.

44. În concluzia apărărilor formulate, pârâta susține că materialele prezentate demonstrează că produsele dezvoltate și livrate de pârâtă reprezintă sisteme tehnologice integrate, destinate utilizării profesionale și industriale în cadrul unor infrastructuri logistice și operaționale specializate. Respectiv, consideră că simpla încadrare tarifară a unor componente sau echipamente nu poate fundamenta, prin ea însăși, obligația automată de achitare a remunerației compensatorii pentru copia privată, în lipsa demonstrării unei legături reale și rezonabile între natura produselor respective și utilizarea lor tipică pentru realizarea de copii private de către persoane fizice în scop personal.

45. Susține că reclamanta nu a demonstrat că echipamentele produse, integrate sau livrate de pârâtă sunt utilizate, în mod normal și previzibil, pentru reproducerea de opere în sensul art. 71 alin. (1) din Legea nr. 230/2022. Dimpotrivă, pârâta consideră că documentația contractuală și tehnică, precum și actele oficiale prezentate, confirmă caracterul profesional, industrial și specializat al produselor respective și integrarea acestora în infrastructuri tehnologice dedicate.

46. În consecință, pârâta susține că produsele dezvoltate și livrate în cadrul Acordului compozit nr. 1 din 12 februarie 2018 și al anexelor aferente întrunesc condițiile prevăzute de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

47. Pentru aceste motive, pârâta solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică.

<u>Poziția participanților la proces expuse în ședința de judecată.</u>

48. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, avocatul Cristin CHIRIAC a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în acțiune.

49. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”, avocatul Radu JIGĂU a pledat pentru respingerea acțiunii depuse și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ.

50. Articolul 70 din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe:

„(1) Gestiunea colectivă obligatorie presupune gestionarea dreptului de autor și a drepturilor conexe doar prin intermediul organizației de gestiune colectivă desemnată colector, în condițiile art. 103.

(2) Sunt gestionate colectiv obligatoriu următoarele drepturi:

a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată, conform prevederilor art. 71;

b) dreptul la remunerație compensatorie pentru reprografiere, conform prevederilor art. 72;

c) dreptul interpreților și al producătorilor de fonograme la remunerație unică echitabilă pentru radiodifuzarea și comunicarea publică a fonogramelor publicate în scop comercial, conform prevederilor art. 73;

d) dreptul interpreților la remunerație echitabilă pentru radiodifuzarea și comunicarea publică a interpretărilor și a execuțiilor fixate audiovizual;

e) dreptul la retransmitere prin cablu, conform prevederilor art. 74;

f) dreptul de retransmisie, conform art. 75;

g) dreptul de suită, conform prevederilor art. 76;

h) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumut public, conform prevederilor art. 77;

i) dreptul interpreților la remunerație suplimentară anuală, conform prevederilor art. 46 alin. (5).

(3) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (2), organizațiile de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat, repertoriul fiind considerat extins.”

51. Articolul 71 din Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe:

„(1) Remunerația compensatorie pentru copia privată se stabilește pentru compensarea atât a autorilor și a altor titulari ai dreptului de autor, cât și a interpreților și producătorilor de opere audiovizuale, videograme și fonograme ale căror opere, interpretări, opere audiovizuale, videograme și fonograme pot fi reproduse pe echipamente și suporturi materiale de o persoană fizică exclusiv pentru uz personal, fără obținerea vreunui avantaj economic sau comercial direct sau indirect.

(2) Dreptul la remunerația compensatorie pentru copia privată nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.

(3) Remunerația compensatorie menționată la alin. (1) se achită de către persoanele fizice și juridice care importă sau produc echipamente și suporturi materiale ce pot fi utilizate pentru efectuarea unor atare reproduceri.

(4) Lista echipamentelor și a suporturilor materiale pentru care se achită remunerație compensatorie pentru copia privată, identificată conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, este stabilită în anexa la prezenta lege.

(5) Remunerația compensatorie pentru copia privată este egală cu 0,3% pentru echipamente și suporturi materiale, calculată din:

a) valoarea statistică a echipamentelor și a suporturilor materiale importate – pentru importatori;

b) prețul de producere al echipamentelor și al suporturilor materiale, fără taxa pe valoarea adăugată – pentru producători.

(6) Nu se achită remunerație compensatorie în privința echipamentelor și a suporturilor materiale specificate la alin. (4) dacă acestea:

a) sunt importate de o persoană fizică exclusiv pentru uz personal în limitele prevăzute de legislația vamală;

b) sunt plasate sub regim vamal suspensiv;

c) au menire profesională și nu pot fi folosite în condiții casnice.

(7) Subiecții indicați la alin. (3) achită remunerația compensatorie organizației de gestiune colectivă desemnată cu dreptul de colectare a remunerației compensatorii.

(8) În termen de 15 zile de la încheierea fiecărui trimestru:

a) Serviciul Vamal comunică AGEPI lista importatorilor de echipamente și suporturi materiale menționate la alin. (4) importate în trimestrul precedent, cu indicarea, pentru fiecare importator în parte, a datelor de identificare (denumire și IDNO) și a valorii statistice;

b) producătorii comunică AGEPI, în baza unei declarații pe propria răspundere, informația privind echipamentele și suporturile materiale puse în vânzare în trimestrul precedent, cu indicarea prețului de producere al acestora.

(9) În termen de 15 zile de la primirea datelor menționate la alin. (8) lit. a) și b), AGEPI le transmite organizației de gestiune colectivă desemnată cu dreptul de colectare a remunerației compensatorii.

(10) Organizația de gestiune colectivă desemnată cu dreptul de colectare a remunerației compensatorii colectează remunerația compensatorie pentru toți autorii, titularii dreptului de autor și titularii drepturilor conexe, o repartizează și o plătește conform condițiilor stabilite în metodologia elaborată potrivit prevederilor art. 99–101.

(11) Importatorii și producătorii de echipamente și suporturi materiale care pot fi utilizate pentru copii private și organizația de gestiune colectivă desemnată cu dreptul de colectare a remunerației compensatorii poartă răspundere contravențională pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor lor ce țin de plata și repartizarea remunerației compensatorii.”

52. Articolul 476 din Codul Civil:

„(1) Se consideră obiect de proprietate intelectuală orice rezultat al activității intelectuale, confirmat și protejat prin drepturile corespunzătoare privind utilizarea acestuia.

(2) Obiectele de proprietate intelectuală se divizează în două categorii:

a) obiecte de proprietate industrială (invenții, soiuri de plante, topografii de circuite integrate, mărci, desene și modele industriale, indicații geografice, denumiri de origine și specialități tradiționale garantate);

b) obiecte ale dreptului de autor (opere literare, artistice și științifice etc.) și ale drepturilor conexe (interpretări, fonograme, videograme și emisiuni ale organizațiilor de difuziune etc.).

(3) De domeniul proprietății intelectuale țin și alte bunuri ce dispun de un sistem de reglementare separat, cum ar fi:

a) secretul comercial (know-how);

b) numele comercial.

(4) În cazul obiectelor de proprietate industrială, dreptul asupra acestora apare în urma înregistrării obiectului, a acordării titlului de protecție de către oficiul național de proprietate intelectuală sau în alte condiții prevăzute de legislația națională, precum și în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. În cazul obiectelor dreptului de autor și ale drepturilor conexe, înregistrarea nu este o condiție obligatorie pentru apariția și exercitarea drepturilor respective, aceste obiecte fiind protejate din momentul creării lor.

(5) În condițiile legii, titularul dreptului asupra obiectului de proprietate intelectuală:

a) poate înstrăina dreptul prin cesiune;

b) poate permite exploatarea lui de către terți prin licență exclusivă sau neexclusivă;

c) poate exercita alte drepturi morale și patrimoniale prevăzute de lege în privința obiectului dreptului exclusiv.

(6) Cu excepțiile prevăzute de lege, nicio persoană nu poate exploata dreptul asupra obiectului de proprietate intelectuală al altuia fără licența corespunzătoare. Licența se prezumă neexclusivă dacă nu s-a prevăzut expres contrariul.

(7) Dreptul asupra obiectului de proprietate intelectuală și dreptul acordat prin licență se consideră bunuri incorporale și pot fi grevate cu drepturi reale limitate în folosul terților.”

53. Articolul 774 din Codul Civil:

„(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

(2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

(3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.”

54. Articolul 775 din Codul Civil:

„(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

(2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).”

55. Articolul 776 din Codul Civil:

„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”

56. Articolul 96 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(11) Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

(2) În cazul în care partea care a câștigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr. 198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.”

57. Articolul 123 alineatul (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Faptele pe care instanţa le-a declarat unanim cunoscute (faptele de notorietate publică) nu se cer a fi dovedite.”

MOTIVAREA INSTANȚEI.

58. Audiind explicațiile participanților la proces, cercetând înscrisurile și probele administrate la dosarul cauzei, verificând temeinicia argumentelor expuse de reclamantă și apărărilor formulate de pârâtă, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii depuse de Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, pentru următoarele considerente.

A. Circumstanțele de fapt constatate și elucidate la în ședințele de judecată.

59. Materialele administrate la dosarul cauzei și cercetate nemijlocit în ședințele de judecată denotă că prin decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 8/1322 din 23 august 2023, s-a avizat structura comună de colectare Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Autorizare a Drepturilor” în limitele împuternicirilor acordate de organizațiile de gestiune colectivă fondatoare AO „AUTORITY” și AO „ARTTON” și care sunt enumerate la art. 104 alin. (2) din Legea 230/2022. S-a desemnat colector AO SC CLAD pentru următoarele drepturi: a) supuse gestiunii colective obligatorii, potrivit art. 70 alin. (2) lit. a), c), d), e) și i) din Legea nr. 230/2022: dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată, dreptul interpreților și al producătorilor de fonograme la remunerație unică echitabilă pentru radiodifuziune și comunicarea publică a fonogramelor publicate în scop comercial, dreptul interpreților la remunerație echitabilă pentru radiodifuzarea și comunicarea publică a interpretărilor și a execuțiilor fixate audiovizual, dreptul la retransmisie prin cablu, dreptul interpreților la remunerație suplimentară anuală; b) supuse gestiunii colective extinse, potrivit art. 78 alin. (3) lit. a) și b) din Legea nr. 230/2022, dreptul la comunicare publică a operelor muzicale și a videogramelor, dreptul la radiodifuzare a operelor muzicale. Perioada de desemnare a AO SC CLAD în calitate de colector corespunde perioadei pentru care au fost desemnate colectori AO AUTORITY lu AO ARTTON prin deciziile nr. 4/639 și nr. 5/640 din 12 aprilie 2023, nr. 6/666 din 19 aprilie 2023 și nr. 7/779 din 12 mai 2023 (fila dosarului 15).

60. Potrivit anexei la răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/07-5629 din 2 mai 2023, în perioada ianuarie-martie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 142.039 MDL (filele dosarului 21-23).

61. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1121 din 24 iulie 2023, în perioada aprilie-iunie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT” a importat în Republica Moldova mărfuri,

clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 144.756 MDL (filele dosarului 24-26).

62. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1670 din 30 octombrie 2023, în perioada iulie-septembrie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 165.468,22 MDL (filele dosarului 26-30).

63. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 96 din 31 ianuarie 2024, în perioada octombrie-decembrie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 213.265,20 MDL (filele dosarului 31-34).

64. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 683 din 22 aprilie 2024, în perioada ianuarie-martie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 47.204 MDL (filele dosarului 35-38).

65. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1270 din 5 august 2024, în perioada aprilie-iunie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 409.898,31 MDL; a importat mărfuri, clasificate la poziția tarifară 851714000, în sumă totală de 7.180,04 MDL; a importat mărfuri, clasificate la poziția tarifară 852351100, în sumă totală de 7.140,66 MDL (filele dosarului 39-44).

66. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1780 din 6 noiembrie 2024, în perioada iulie-septembrie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 167.813 MDL (filele dosarului 45-48).

67. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 92 din 20 ianuarie 2025, în perioada octombrie-decembrie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 78.307 MDL (filele dosarului 49-51).

68. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 832 din 28 mai 2025, în perioada ianuarie-martie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 353.991 MDL (filele dosarului 52-54).

69. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1064 din 17 iulie 2025, în perioada aprilie-iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri,

clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 221.275 MDL (filele dosarului 55-57).

70. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1546 din 24 octombrie 2025, în perioada iulie-septembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 250.541 MDL (filele dosarului 58-60).

71. Potrivit anexei la răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 43 din 16 ianuarie 2026, în perioada octombrie-decembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a importat în Republica Moldova mărfuri, clasificate la poziția tarifară 84713000, în sumă totală de 256.239,99 MDL; a importat mărfuri, clasificate la poziția tarifară 847170500, în sumă totală de 26.767,59 MDL (filele dosarului 61-63).

72. Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/07-6017 din 21 mai 2025, în perioada anilor 2023-2025, Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a efectuat expertul mărfurilor la poziția tarifară 84719000, după cum urmează: pentru anul 2023 în sumă totală de 136.793,78 MDL, pentru anul 2024 în sumă totală de 173.181,79 MDL și pentru anul 2025 în sumă totală de 150.781,99 MDL (fila dosarului 79).

73. Din conținutul actului de control nr. 5-744592 din 21 august 2025, întocmit de Serviciului Fiscal de Stat rezultă că genul principal de activitate al societății pârâte este activitate de realizare a softului la comandă (software orientat client) (filele dosarului 80-84).

74. Concomitent, materialele cercetate în ședința de judecată confirmă că 12 februarie 2018, între Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT", în calitate de prestator și SUNRISE INNOVATIONS LTD, în calitate de beneficiar, a fost încheiat acordul composit nr. 1, conform condițiilor căruia, beneficiarul a angajat prestatorul, iar prestatorul acceptă să fie angajat de către beneficiar pentru a dezvolta și asambla HARDWARE (unitățile perefirice) pe baza specificațiilor beneficiarului și pentru a efectua servicii de dezvoltare și suport/susținere pentru software (și aplicațiilor conexe) și HARDWARE (unitățile perefirice) în conformitate cu nevoile și cerințele beneficiarului. Potrivit contractului, prestatorul va finaliza dezvoltarea și asamblarea HARWARE-ului în funcție de termenul și cantitatea indicată de beneficiar. În concordanță cu aceasta, produsul final va fi livrat beneficiarului sau altei persoane terțe specificate de beneficiar (filele dosarului 89-91).

75. Din fișele tehnice ale produsului Driver X4, rezultă că acest terminal este alimentat la 12V/24V, este proiectat pentru montare pe bord de vehicul, a fost supus unor teste de vibrații și de rezistență la temperaturi cuprinse între limite specifice mediului industrial, iar sistemul de operare este configurat în regim „kiosk", cu aplicația NavX drept unică interfață accesibilă utilizatorului, fără posibilitatea de a accesa alte funcționalități ale dispozitivului. Din aceleași înscrisuri rezultă că tableta care stă la baza terminalului este scoasă din carcasa sa originală, este conectată la o placă electronică

suplimentară care gestionează alimentarea externă și este montată într-o carcasă industrială proprie pârâtei (filele dosarului 94-105).

76. Actele prezentate de pârâtă și cercetate în ședința de judecată atestă că produsele RFID Truck Reader LF/UHF, SmartX, RFID Mobile Reader și Traffic Light urmează un proces de integrare similar celui descris pentru Driver X4, componentele electronice importate fiind încorporate în echipamente specializate, destinate citirii etichetelor RFID, gestiunii flotelor sau semnalizării în spații industriale.

77. Prin acțiunea dedusă judecății, reclamanta solicită încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT" a remunerației compensatorii pentru copia privată în mărime de 7.475,67 MDL, calculată pentru importurile efectuate în perioada 6 martie 2023 – 31 decembrie 2025, pornind de la premisa că bunurile importate sunt încadrate la poziția tarifară prevăzută de anexa la Legea nr. 230/2022 și, prin urmare, sunt supuse obligației de plată în temeiul art. 71 din aceeași lege.

78. Pârâta nu contestă efectuarea importurilor pe care reclamanta și-a întemeiat calculul și nici operațiunile aritmetice prin care, pornind de la valorile statistice indicate de Serviciul Vamal, reclamanta a determinat suma de 7.475,67 MDL. Apărarea sa este de altă natură. Pârâta susține că echipamentele importate sunt componente utilizate în procesul de producere și integrare a unor sisteme tehnologice cu destinație profesională și industrială și că, din acest motiv, raportului juridic litigios îi este aplicabilă excepția prevăzută de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022.

79. În aceste condiții, limitele judecării nu impun instanței să stabilească dacă pârâta a efectuat importurile indicate de reclamantă sau să refacă matematic calculul remunerației. Problema determinantă pentru soluționarea cauzei constă în a stabili dacă încadrarea bunurilor importate la poziția tarifară prevăzută de anexa la Legea nr. 230/2022 este suficientă, prin ea însăși, pentru nașterea obligației de plată sau dacă natura, destinația și circuitul economic concret al acelor bunuri permit aplicarea excepției instituite pentru echipamentele cu menire profesională care nu sunt destinate utilizării în condiții casnice.

B. Considerații generale cu privire la remunerația compensatorie pentru copia privată.

80. Instanța reține că mecanismul remunerației compensatorii pentru copia privată nu poate fi analizat izolat de finalitatea pentru care a fost instituit. Potrivit art. 71 alin. (1) din Legea nr. 230/2022, remunerația urmărește compensarea titularilor de drepturi pentru reproducerile pe care le poate realiza o persoană fizică exclusiv pentru uz personal, fără obținerea unui avantaj economic sau comercial direct ori indirect. Obligația impusă importatorului sau producătorului nu reprezintă, prin urmare, o sarcină patrimonială autonomă, aplicabilă oricărui echipament electronic susceptibil, în sens tehnic, să stocheze sau să reproducă informații, ci mecanismul prin care este compensat prejudiciul inerent excepției de la dreptul exclusiv de reproducere, acordate utilizatorului privat.

81. Prin Hotărârea nr. 7 din 10 iunie 2025, Curtea Constituțională a reținut, la § 54, că remunerația compensatorie pentru copia privată are menirea de a compensa autorii, interpreții și producătorii ale căror opere pot fi reproduse de către persoane fizice, în mod legal, pentru uz personal, fără consimțământul acestora. Curtea Constituțională a constatat, totodată, la §§ 53, 56 și 59 ale aceleiași hotărâri, că Legea nr. 230/2022 transpune Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001, iar reglementarea remunerației compensatorii este conformă cu directiva, care permite statelor membre să instituie o excepție de la dreptul exclusiv de reproducere pentru copia privată, condiționată de asigurarea unei compensații echitabile pentru titularii de drepturi.

82. Întrucât norma națională reprezintă chiar mecanismul prin care este transpusă excepția reglementată de art. 5 alin. (2) lit. b) din Directiva 2001/29/CE, astfel cum a reținut Curtea Constituțională, instanța apreciază că jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind interpretarea acestei dispoziții prezintă o relevanță interpretativă directă pentru determinarea sferei obligației de plată reglementate de art. 71 din Legea nr. 230/2022. Această jurisprudență nu se aplică prezentei cauze cu titlu obligatoriu, Republica Moldova nefiind stat membru al Uniunii Europene, dar oferă un instrument interpretativ pe care instanța îl reține pentru claritatea și consecvența raționamentului aplicat unei norme naționale adoptate tocmai în scopul armonizării cu acest cadru unional.

83. Prin hotărârea din 21 octombrie 2010, pronunțată în cauza C-467/08, Padawan SL împotriva Sociedad General de Autores y Editores de España, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că trebuie să existe o legătură între aplicarea remunerației pentru copia privată asupra echipamentelor, aparatelor și suporturilor de reproducere și utilizarea prezumată a acestora pentru realizarea unor copii private. Aplicarea nediferențiată a unei asemenea remunerații echipamentelor care nu sunt puse la dispoziția utilizatorilor privați și sunt rezervate în mod vădit unor utilizări străine copierii private este incompatibilă cu logica sistemului de compensație.

84. În aceeași hotărâre, Curtea de Justiție a diferențiat această situație de ipoteza în care echipamentul este pus la dispoziția persoanelor fizice pentru utilizare privată: în acest din urmă caz nu este necesar să se demonstreze că persoana fizică a realizat efectiv copii cu ajutorul dispozitivului, deoarece aceasta poate fi prezumată că beneficiază integral de funcțiile lui, inclusiv de funcția de reproducere. Simpla capacitate tehnică a unui dispozitiv poate justifica, așadar, remunerația atunci când acesta este pus la dispoziția unei persoane fizice în calitate de utilizator privat, dar nu și atunci când o asemenea punere la dispoziție nu este dovedită.

85. Prin hotărârea din 5 martie 2015, pronunțată în cauza C-463/12, Copydan Båndkopi împotriva Nokia Danmark A/S, Curtea de Justiție a dezvoltat aceeași regulă, admițând că dificultatea practică de a identifica utilizatorul final poate justifica instituirea unui mecanism general de percepere a remunerației asupra unor echipamente susceptibile de reproducere, dar stabilind că un asemenea sistem trebuie să permită excluderea

furnizărilor către alte persoane decât persoanele fizice, atunci când echipamentele sunt destinate unor scopuri vădit străine realizării copiilor private.

86. Același principiu a fost reiterat prin hotărârea din 22 septembrie 2016, pronunțată în cauza C-110/15, Microsoft Mobile Sales International Oy și alții, precum și prin hotărârea din 8 septembrie 2022, pronunțată în cauza C-263/21, AMETIC împotriva Administración General del Estado și alții: mecanismul perceperii remunerației de la producători sau importatori se justifică prin dificultatea identificării persoanelor fizice care realizează efectiv copii și prin posibilitatea repercutării sarcinii economice asupra utilizatorului privat, dar un asemenea sistem trebuie să excludă de la plata remunerației furnizarea echipamentelor către alte persoane decât persoanele fizice, atunci când acestea sunt destinate unor scopuri vădit străine copierii pentru uz personal.

87. Din aceste principii rezultă că aptitudinea tehnică a unui dispozitiv de a stoca sau reproduce conținut digital și destinația lui în circuitul economic sunt elemente juridice distincte. Capacitatea tehnică justifică o prezumție în favoarea titularilor de drepturi atunci când echipamentul ajunge la utilizatorul privat, astfel încât nu mai este necesară demonstrarea copierii efective. Aceeași capacitate tehnică nu justifică însă aplicarea necondiționată a remunerației atunci când probele stabilesc că bunul este destinat unui circuit profesional, străin utilizării pentru copia privată.

88. Această concluzie rezultă și din structura art. 71 din Legea nr. 230/2022. Alineatul (4) identifică, prin trimitere la Nomenclatura combinată a mărfurilor, categoriile de echipamente și suporturi materiale pentru care remunerația poate fi datorată, în timp ce alin. (6) stabilește situațiile în care remunerația nu se achită în privința acelorași echipamente, printre care, la lit. c), cele care au menire profesională și nu pot fi folosite în condiții casnice. Includerea bunului într-o poziție tarifară prevăzută în anexă constituie, așadar, condiția pentru intrarea sa în sfera de analiză a art. 71, fără a exclude verificarea ulterioară a incidenței uneia dintre excepțiile reglementate de alin. (6).

89. O interpretare potrivit căreia simpla încadrare tarifară ar genera în toate cazurile obligația de plată ar lipsi art. 71 alin. (6) lit. c) de efect juridic propriu: dacă orice echipament identificat în anexa legii ar fi supus remunerației indiferent de destinația sa profesională, nu ar mai exista nicio situație în care excepția instituită pentru echipamentele cu menire profesională să poată fi aplicată.

90. Instanța apreciază că sintagma „au menire profesională și nu pot fi folosite în condiții casnice” nu poate fi redusă la întrebarea dacă, în mod pur ipotetic, o componentă electronică ar putea fi pornită sau folosită fizic într-o locuință, întrucât o asemenea interpretare ar face practic inaplicabilă excepția în cazul echipamentelor digitale multifuncționale. Menirea profesională trebuie determinată prin raportare la destinația obiectivă a bunului, la configurația sa tehnică, la procesul tehnologic în care este integrat, la categoria de utilizatori căreia îi este destinat și la circuitul economic concret în care este introdus.

C. Aplicarea considerentelor generale enunțate *supra* la circumstanțele speței

91. Raportând aceste principii la circumstanțele stabilite la §§ 59-76, instanța reține că informațiile furnizate de Serviciul Vamal și de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, expuse la §§ 60-71, demonstrează efectuarea importurilor, încadrarea lor tarifară și valoarea statistică a mărfurilor. Natura acestor înscrisuri nu permite însă stabilirea, prin ele însele, a destinației ulterioare a echipamentelor, a modului în care sunt utilizate după import sau a categoriei de utilizatori căreia îi este destinat produsul final.

92. Din acest motiv, instanța nu poate reține susținerea reclamantei potrivit căreia încadrarea bunului la poziția tarifară indicată în anexa Legii nr. 230/2022 ar epuiza analiza privind existența obligației de plată. Încadrarea tarifară stabilește apartenența bunului la o categorie pentru care remunerația este, în principiu, datorată, dar nu constituie o prezumție absolută care să împiedice importatorul să demonstreze incidența excepției prevăzute de art. 71 alin. (6) lit. c). Nici caracterul de notorietate publică invocat de reclamantă cu privire la datele Serviciului Vamal nu poate conduce la o concluzie diferită: faptul efectuării unui import, valoarea mărfii sau codul tarifar pot fi demonstrate prin actele oficiale examinate, dar destinația profesională sau casnică a bunului nu devine, prin aceasta, un fapt unanim cunoscut în sensul art. 123 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

93. Pârâta nu s-a limitat la o afirmație generală potrivit căreia bunurile ar fi utilizate profesional. Materialele cercetate în ședința de judecată stabilesc un circuit economic și tehnologic concret, început anterior perioadei pentru care este solicitată remunerația și desfășurat în baza unor raporturi contractuale continue. Astfel, potrivit celor expuse la § 74, prin acordul compozit nr. 1 din 12 februarie 2018, pârâta și-a asumat față de beneficiarul extern obligația de a dezvolta și asambla componente hardware pe baza specificațiilor acestuia și de a presta servicii de dezvoltare și suport pentru software și hardware, produsul final urmând a fi livrat beneficiarului sau unei alte persoane indicate de acesta. Această împrejurare demonstrează că importurile nu sunt operațiuni izolate de achiziționare a unor dispozitive destinate revânzării pe piața de consum, ci fac parte dintr-un proces organizat de producere și integrare tehnologică.

94. Concluzia este susținută, în mod particular, de documentația tehnică aferentă produsului Driver X4, reținută la § 75. Alimentarea la 12V/24V, montarea pe bordul vehiculului, testarea la vibrații și la temperaturi specifice mediului industrial, configurarea sistemului de operare în regim „kiosk”, utilizarea aplicației NavX drept unică interfață accesibilă utilizatorului, scoaterea tabletei din carcasa originală, conectarea acesteia la o placă electronică suplimentară și integrarea într-o carcasă industrială sunt incompatibile cu teza potrivit căreia bunul ar fi importat pentru a fi pus, în forma sa inițială, la dispoziția unui utilizator privat. Instanța acordă importanță acestor operațiuni nu pentru că modificarea ulterioară a unui echipament ar putea înlătura retroactiv o obligație deja născută la momentul importului, ci pentru că ele demonstrează, în mod obiectiv, menirea pentru care bunul a fost importat, prestabilită prin raporturile

contractuale ale pârâtei și reprezentând modul obișnuit de utilizare a componentelor în activitatea acesteia.

95. Aceleași considerații sunt aplicabile produselor RFID Truck Reader LF/UHF, SmartX, RFID Mobile Reader și Traffic Light: potrivit celor expuse la § 76, componentele electronice importate sunt integrate în echipamente specializate, destinate citirii etichetelor prin identificare cu radiofrecvență, gestiunii flotelor sau semnalizării în spații industriale. Nu este vorba, așadar, despre o utilizare profesională accidentală a unor produse destinate în mod obișnuit consumului privat, ci despre un proces sistematic de transformare și integrare a componentelor în sisteme cu funcționalitate tehnică determinată.

96. Caracterul profesional al acestui circuit este confirmat suplimentar de împrejurările reținute la §§ 72-73: datele Serviciului Vamal indică exporturi comerciale repetate ale societății în perioada 2023-2025, iar actul de control al Serviciului Fiscal de Stat stabilește că genul principal de activitate al pârâtei îl constituie realizarea software-ului la comandă. Niciuna dintre aceste împrejurări, privită separat, nu ar fi suficientă pentru aplicarea excepției potrivit căreia, efectuarea unor exporturi sau desfășurarea unei activități în domeniul software nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea ca o societate să importe în paralel și produse destinate consumului privat, însă relevanța lor rezultă din coroborarea cu acordul comercial, cu fișele tehnice și cu procesul concret de integrare reținute la §§ 74-76. Ansamblul astfel format demonstrează că bunurile litigioase nu sunt importate pentru a fi comercializate în forma lor inițială către persoane fizice și nici pentru a fi introduse în circuitul obișnuit al electronicelor de consum, ci sunt utilizate ca elemente într-un proces de producere și integrare a unor sisteme tehnologice destinate unor beneficiari profesionali.

97. Potrivit jurisprudenței CJUE și a concluziilor expuse în cauza Padawan, reținută la §§ 83-84, simpla capacitate tehnică a unui echipament justifică prezumția utilizării pentru copia privată atunci când echipamentul este pus la dispoziția persoanelor fizice în calitate de utilizatori privați. Materialele cauzei nu demonstrează însă punerea echipamentelor litigioase la dispoziția persoanelor fizice în această calitate; dimpotrivă, probele examinate la §§ 93-96 stabilesc că bunurile sunt importate pentru a fi integrate în produse tehnologice cu destinație profesională și pentru a fi livrate în cadrul unui circuit comercial determinat.

98. Instanța nu ignoră faptul că o tabletă, privită izolat și anterior operațiunilor de integrare, poate avea capacitatea tehnică de a stoca sau reproduce conținut digital. Această împrejurare nu este însă decisivă: dacă simpla existență a unei asemenea funcții tehnice ar genera obligația de plată indiferent de destinația bunului și de categoria utilizatorului final, distincția dintre utilizarea privată și cea profesională ar dispărea, iar excepția stabilită de art. 71 alin. (6) lit. c) ar fi lipsită de efect util, concluzie contrară și principiului desprins din jurisprudența Curții de Justiție, potrivit căruia un sistem de remunerație pentru copia privată nu poate fi aplicat nediferențiat echipamentelor furnizate în scopuri vădit străine realizării copiilor private, astfel cum s-a reținut la §§ 83-86.

99. Instanța nu reține, totodată, că simpla calitate de persoană juridică a importatorului sau simpla invocare a unei utilizări profesionale ar fi suficiente pentru excluderea remunerației; menirea profesională trebuie să rezulte din probe obiective și verificabile. În prezenta cauză, această condiție este întrunită prin convergența înscrisurilor contractuale, a fișelor tehnice, a procesului de integrare și a datelor privind circuitul comercial al produselor, reținute la §§ 93-96. Faptul că bunurile importate sunt clasificate la poziția tarifară prevăzută în anexa Legii nr. 230/2022 nu înlătură aplicabilitatea excepției: art. 71 alin. (6) se referă chiar la echipamentele și suporturile materiale specificate la alin. (4), ceea ce confirmă că legiuitorul a prevăzut în mod deliberat posibilitatea ca un bun inclus în lista tarifară să nu genereze obligația de plată dacă este întrunită una dintre situațiile exceptate.

100. Pentru aceste motive, instanța constată că, în privința echipamentelor importate de pârâtă și utilizate în procesul de producere și integrare descris la anterior, sunt întrunite condițiile excepției prevăzute de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022. Menirea profesională nu rezultă dintr-o simplă declarație a pârâtei, ci din destinația obiectivă și prestabilită a componentelor, din integrarea acestora în sisteme specializate, din configurația tehnică a produselor rezultate și din circuitul comercial în care acestea sunt utilizate.

101. Argumentul reclamantei potrivit căruia pârâta nu contestă efectuarea importurilor nu este de natură să modifice această concluzie: existența operațiunii vamale și existența obligației de plată reprezintă chestiuni diferite, iar pârâta, recunoscând importurile, contestă tocmai consecința juridică pe care reclamanta o deduce din acestea. Nici notificarea și cererea prealabilă reținute la §§ 13-16 nu demonstrează existența obligației materiale de plată: aceste acte confirmă doar că reclamanta a formulat o solicitare și a adus-o la cunoștința pârâtei, iar comunicarea unei pretenții nu poate crea prin ea însăși obligația pretinsă și nici nu poate înlătura o excepție instituită expres de lege.

102. Pentru aceleași considerente, calificarea de către reclamantă a sumei de 7.475,67 MDL drept creanță certă, lichidă și exigibilă nu poate fi reținută: posibilitatea determinării matematice a unei sume prin aplicarea cotei de 0,3% asupra valorii statistice nu soluționează problema anterioară a existenței obligației de plată, caracterul determinabil al cuantumului devenind relevant numai dacă sunt întrunite condițiile legale pentru nașterea obligației principale.

103. Evaluând probele administrate în ansamblul lor, instanța constată că reclamanta a demonstrat efectuarea importurilor, încadrarea lor tarifară și valoarea statistică, dar nu a demonstrat existența obligației de achitare a remunerației compensatorii în raport cu bunurile concrete care formează obiectul litigiului. Probatoriul cercetat la §§ 72-76 confirmă, dimpotrivă, că bunurile sunt utilizate într-un proces organizat de producere și integrare tehnologică, sunt adaptate și configurate pentru utilizarea în sisteme specializate și sunt destinate unui circuit profesional, fără ca dosarul să conțină probe privind punerea lor la dispoziția persoanelor fizice pentru uz privat.

104. Aplicarea remunerației exclusiv în considerarea încadrării tarifare ar echivala cu transformarea unei prezumții justificate pentru echipamentele destinate utilizării private într-o obligație absolută, indiferent de destinația profesională a bunului, interpretare pe care instanța nu o poate concilia nici cu art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022, nici cu finalitatea mecanismului copiei private astfel cum aceasta a fost explicată de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 7 din 10 iunie 2025 și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin jurisprudența reținută la §§ 83-86.

105. Instanța constată, prin urmare, că echipamentele importate de pârâtă și care au stat la baza calculului remunerației solicitate de reclamantă se încadrează, în circumstanțele stabilite în prezenta cauză, în excepția prevăzută de art. 71 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 230/2022, motiv pentru care pretenția privind încasarea sumei de 7.475,67 MDL cu titlu de remunerație compensatorie pentru copia privată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

106. Odată stabilită inexistența obligației principale de plată în raport cu bunurile litigioase, instanța nu mai consideră necesară examinarea distinctă a modului de calcul al remunerației pentru fiecare perioadă și nici a consecințelor întârzierii invocate de reclamantă în temeiul Metodologiei privind colectarea și repartizarea remunerației compensatorii pentru copia privată, ambele chestiuni presupunând, ca premisă, existența unei obligații principale de plată.

107. Respingerea pretenției principale atrage respingerea cererii privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă, aceasta urmând soarta soluției adoptate asupra fondului litigiului. În schimb, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a câștigat procesul are dreptul la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile — standard pe care instanța îl aplică prin raportare atât la proba efectivă a plății, cât și la complexitatea și la volumul concret al activității procesuale desfășurate de reprezentantul părții.

108. Instanța reține că, în cadrul prezentului proces, pârâta a fost reprezentată de avocatul Radu JIGĂU, iar pentru serviciile prestate de acesta pârâta a achitat suma de 11.000 MDL, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 57 din 26 mai 2026, emis de Banca Comercială „MOLDOVA-AGROINDBANK” Societate pe Acțiuni (fila dosarului 110). Realitatea cheltuielilor este, prin urmare, dovedită.

109. Necesitatea și rezonabilitatea cuantumului solicitat se apreciază însă distinct de simpla lor realitate. Instanța reține că același standard triplu este consacrat și de Instrucțiunea practică a Curții Europene a Drepturilor Omului privind cererile de satisfacție echitabilă, emisă în temeiul art. 41 din Convenție, potrivit căreia cheltuielile de judecată sunt rambursabile numai în măsura în care au fost în mod real suportate, au fost necesare pentru prevenirea sau repararea încălcării constatate și sunt rezonabile ca și cuantum, criterii pe care instanța le aplică, prin analogie, în raport cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ale cărui exigențe coincid, în esență, cu cele reținute la nivel convențional. Instanța reține, totodată, că avocatul Radu JIGĂU a fost prezent la toate cele trei ședințe de judecată în care a fost examinată cauza (ședința de pregătire pentru

dezbateri judiciare, ședința de judecare a cauzei în fond și ședința de pronunțare), a întocmit referința prin care a expus poziția procesuală a pârâtei, a acumulat și a prezentat probatoriul tehnic și contractual pe care instanța l-a reținut la §§ 74-76 și l-a valorificat în motivare, și a susținut explicații și pledoarii pe parcursul dezbaterilor. Volumul acestei activități confirmă că asistența juridică a fost necesară pentru apărarea efectivă a poziției pârâtei, cauza ridicând o problemă de drept care nu se limita la o simplă contestare a calculului aritmetic al remunerației, dar impunea structurarea unei apărări întemeiate pe proba destinației tehnologice concrete a echipamentelor litigioase.

110. Cu privire la rezonabilitatea cuantumului, instanța reține însă că suma de 11.000 MDL solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică depășește însăși valoarea obiectului litigiului, stabilită la 7.475,67 MDL. Deși complexitatea probatorie a cauzei, determinată de necesitatea analizării unei documentații tehnice extinse și de aplicarea unui cadru normativ care a impus, potrivit §§ 80-90, examinarea unei excepții legale prin raportare inclusiv la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, justifică depășirea valorii obiectului cererii, o compensare integrală a sumei solicitate ar fi disproporționată în raport cu miza patrimonială reală a litigiului și ar depăși ceea ce este strict necesar pentru asigurarea unei apărări efective într-o cauză de această natură.

111. Pentru aceste considerente, instanța apreciază că pârâtei urmează a-i fi compensate parțial cheltuielile de asistență juridică suportate, prin încasarea din contul reclamantei, în beneficiul pârâtei, a sumei de 8.000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, sumă care păstrează un raport rezonabil atât cu complexitatea reală a cauzei și cu volumul activității procesuale dovedite, cât și cu valoarea obiectului litigiului, iar, în partea care depășește această sumă, cererea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile articolelor 90, 98, 236, 238–241, 255 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”, privind încasarea remunerației compensatorii pentru copia privată datorată pentru anii 2023-2025, ***se respinge ca neîntemeiată***.

Se încasează de la Asociația Obștească „Structura Comună de Colectare, Licențiere și Administrare a Drepturilor”, cod fiscal 1023620006378, cu sediul înregistrat în municipiul Chișinău, strada Bănulescu Bodoni, nr. 45, oficiul 327, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „SUNRISE SYSTEMS DEVELOPMENT”, cod fiscal 1017600018758, cu sediul înregistrat în municipiul Chișinău, șoseaua Hâncești, 25/3, suma de 8.000 MDL (opt mii lei), cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, solicitarea pârâtei de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în partea ce depășește suma adjudecată, se respinge.

Hotărârea judecătorească urmează a fi executată benevol în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce aceasta rămâne definitivă. După expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă în același termen va fi depusă cerere de apel.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul,

Ion BOCAN